

Opravné prostředky ve správním řízení dle zákona čl. XX. : 1901.

Karel Laštovka.

Správní řízení nebylo v Uhrách upraveno vhodně. Jako v Rakousku, tak i v Uhrách v š e o b e c n ý c h předpisů řízení správního bylo velmi málo; z největší části byly jednotné otázky správního řízení upravovány při materiální úpravě toho kterého předmětu veřejné správy. Při těchto speciálních úpravách nebylo viděti žádné jednotné myšlenky, takže mnohé úpravy, na př. lhůty rekursní, byly řešeny zcela libovolně. Různost tato se stupňovala ještě tím, že ministři, kterým bylo provádění zákonů svěřeno, vydávali ve svých oborech o řízení docela samostatně nařízení a pokyny, nedbajíce toho, aby aspoň zásady řízení správního byly jednotně upraveny.

A tak nejnižší úřady, zejména služnovské úřady, které dle těchto různých předpisů měly postupovati, měly chaos předpisů, v nichž bylo se úřadům i stranám nesnadno vyznati. (Sr. Ferdinandy-Schiller, Staats- u. Verwaltungsrecht des Königreiches Ungarn, 1909, str. 191.)

Náprava byla nutná a byla částečně zjednána zák. čl. XX: 1901 o zjednodušení správního řízení. Zákon ten nevztahuje se na věci berní a poplatkové, § 43, a čítá 7 oddílů:

I. oddíl jedná o opravných prostředcích § 1 až 12,

II. oddíl § 13 až 22 upravuje zásady policejního trestního soudnictví,

III. oddíl § 23 a 24 nařizuje, komu připadá výnos z trestních pokut, v policejním trestním řízení uložených,

IV. oddíl § 25 až 30 jedná o doručování.

V. oddíl § 31 až 35 jedná o úředním listě komitátním a o úřadování komitátův a obcí,

VI. oddíl § 36 až 39 jedná o účetnictví a peněžním hospodářství komitátův a obcí,

VII. oddíl § 40 až 44 obsahuje závěrečná ustanovení.

Co do o b s a h u, zákon 1. buď upravuje tu kterou materii p o d r o b n ě; to platí o opravných prostředcích. Nařízení k tomuto oddílu vydané není však jen prováděcím nařízením, jež obsah zákona jen vysvětluje, nýbrž ve smyslu uherské praxe obsahuje i mnoho věcí prater legem, na př. o právním poučení k podání opravných

prostředkův, 2. jindy upravuje jen některé otázky a ostatní ponechává nařízení,¹⁾ 3. nebo neobsahuje vlastně nic, než zmocnění vlády nebo jednotlivého ministra, aby jisté věci upravili nařízením, při čemž ovšem jsou jim někdy v zákoně dány jisté namnoze velmi všeobecné direktivy.²⁾

Za naší republiky některá ustanovení zákona pozbyla svého významu zavedením župního zřízení, zrušením měst municipálních a novou úpravou organisace poručenských úřadů.

1. Na místo komitátův nastoupily župní a okresní úřady. Jednací řád pro ně byl vydán vládou na základě § 7 nařízením z 21./9. 1922, čís. 290, a pro volené orgány při župních úřadech (župní za-

---

¹⁾ Sem patří k 2. oddílu úprava trestního práva policejního, které se stalo s platností od 1./1. 1911, nařízením čís. 65.000/1909.

K oddílu 3. úprava manipulace trestních pokut v policejním trestním řízení vydaných čís. 127.000/1903 s účinností od 1./1. 1904.

K oddílu 5. doručovací instrukce vydaná nařízením čís. 4600/1902 s účinností od 1./1. 1903.

²⁾ Sem patří oddíl 5. o úřadování, v němž, nehledíme-li k § 33 o úředním listě komitátním — se poukazuje:

a) vláda § 31, aby s hlediska zjednodušení řízení přehlédla, znovu upravila a podle předmětů ve sbírce vydala nařízení všeobecné a stálé povahy, při nichž všeobecné správní úřady, t. j. orgány komitátní, městské a obecní spolupůsobí. (Budoucně mohou býti takováto nařízení vydávána jen se schválením ministerstva vnitra.)

b) ministr vnitra § 32, aby upravil nařízením úřadování komitátů, obecních (obvodních) notářův, správních výborů a poručenských úřadův.

To se stalo tak zv. jednacími řády, které byly vydány r. 1902 a to pro komitáty pod čís. 125.000, pro obecní notáře pod čís. 126.000, pro správní výbory pod čís. 127.000, pro sirotčí stolice pod čís. 128.000 a pro obce a okresy v sirotčích věcech pod čís. 129.000.

c) ministr vnitra § 34, aby stanovil nařízením zásady úřadování měst municipálních, měst s regulovaným magistrátem a obcí. To se nestalo, jakkoli by toho bylo velmi třeba.

d) Rovněž není známo, s jakým úspěchem se potkal závazek orgánů sub c) uvedených, aby veškery svoje statuty s hlediska zjednodušení správního řízení opravily § 35.

Rovněž v 6. oddílu se nařizuje, aby správní úřady užívaly v peněžní agendě poštovní spořitelny a řízení šekového a dále se zmocňuje ministr vnitra, aby nařízením upravil:

a) účetnictví a peněžnictví komitátů,

b) vydal jednotné zásady pro účetnictví a peněžnictví municipálních měst a měst s regulovaným magistrátem a obcí,

c) upravil účetnictví a peněžnictví ve věcech sirotčích a úřadů správních. —

To se také stalo a

ad b) byla vydána pro komitáty nařízení čís. 121.000/1902 a 3600/1902 o pokladní službě a čís. 122.000/1902 a 3600/1902 ohledně ústřední účetní služby komitátů, pro okresy pak nařízením čís. 78000/1904 a 79.000/1904 (ovšem na novém základě totiž § 8 zák. čl. III. 1902 o obstarávání komitátní služby účetní a pokladní státními orgány),

ad c) byla vydána nařízení čís. 123.000/1902 a 3600/1902 pro komitáty, čís. 55.200/1903 pro municipální města a města s regulovaným magistrátem a čís. 55.300/1903 pro obce.

stupitelstva, výbory a komise, okresní výbory a komise) dle § 24 a 77 nařízením ze dne 31./1. 1924, čís. 26.

Tím pozbyl platnosti částečně § 32 a 33 zák. čl. XX: 1901.

2. Města municipální byla zrušena; proto zmocnění ministra vnitra dle § 38 a 34 jest obmezeno jen na obce a města s regulovaným magistrátem a ovšem přistupuje i tu § 56, lit. c), župního zákona.

3. Co se týče úřadování poručenských úřadů § 32 a 39, nastoupilo nyní vládní nařízení ze dne 9./11. 1922, čís. 326, kterým byl vydán jednací řád pro nové poručenské úřady, ale peněžnictví bylo ponecháno v dosavadní úpravě.

*

Nejdůležitější oddíl zák. čl. XX: 1901 jedná o opravných prostředcích; jsou to § 1 až 12, k nimž bylo vydáno prov. nařízení presidie ministerstva ze dne 18./12. 1901 ai 4600 [R. T., str. 1125 sq/1901³⁾].

Zákon upravuje opravné prostředky pro všechny správní věci, a) mimo věci berní a poplatkové, pro něž platí § 9 až 20 zák. čl. XI: 1909 a LIII: 1912, dále nařízení ministerstva financí čís. 50.000/1912, novelované úpravou min. financí čís. 132.000/1923 (§ 32 až 45); b) mimo přestupkové řízení policejní, o němž platí policejní trestní řád, t. j. § 13 až 22 zák. čl. XX: 1901, a nařízení čís. 65.000/1909.⁴⁾

Vzhledem k tomu zdá se mi, že nálezy Boh. 1939/23 a 2264/23, vydané ve věcech přestupkových, neměly se § 12 vůbec zabývatí.

Naproti právu českému jest tedy právo slovenské mnohem sjednocenější. (Sr. Hons: Opravné prostředky v řízení správním. Věstník min. vnitra, ročník III.) Ve správních věcech zákon; rozumí se tím tu vždy čl. XX: 1901) rozlišuje:

I. co do způsobu opravných prostředků 3 druhy opravných prostředků, totiž:

- a) řádné opravné prostředky (appellace, revise, rekurs),
- b) uvedení v předešlý stav (žádost ospravedlňující),
- c) obnovu (novisace).

V prov. nařízení jest sice označována jen obnova jako opravný prostředek mimořádný, ale zajisté možno za takový pokládati i uvedení v předešlý stav (dle praxe rakouské);

³⁾ Literatura československá: Dr. Julius Osváth: Administratívne pokračovanie platné na Slovensku s úvodom theoretickým o výkonnej moci, Košice 1924 (ne úplně přesné), Hons: Opravné prostředky v řízení správním: Věstník min. vnitra, ročník III., O jednotlivých otázkách pojednává Dr. Mašek: Působnost okresních a župních úřadův na Slovensku (Věstník min. vnitra, roč. II.), Dr. Koržinský: Právní Obzor 1925, str. 43 sg.

⁴⁾ Nařízení to liší řádné opravné prostředky §§ 167 až 184, totiž appellaci proti rozsudkům a rekurs proti ostatním výměrům a mimořádné opravné prostředky §§ 185—196, totiž ospravedlnění pro zameškání lhůty, obnovu a stížnost pro porušení zákona.

II. co do povahy správních věcí, jež mohou býti opravnými prostředky brány v odpor.

A) věci, o nichž konečně rozhodovati přísluší správnímu soudu, § 12,

B) věci ostatní.

Rozdíl tento jest potud důležitý, že ve věcech

sub A) uvedených neplatí co do řádných opravných prostředků § 1 až 3 a 11, a co do obnovy má § 10 jisté odchylky.

ad A). Jest samozřejmo, že § 12 zák. čl. XX: 1901 měl na mysli kompetenci u h e r s k é h o správního soudu. Věci, o nichž rozhodovati přísluší uherskému správnímu soudu, jsou uvedeny taxative (a mají býti restriktivně vykládány § 19), a) v § 22 až 83 zák. čl. XXVI: 1896 o uherském správním soudu, b) v pozdějších zákonech byly některé další spory správnímu soudu přikázány (v lesních, školních, pensijních, zdravotních věcech); zejména sem náleží čl. LX: 1907, který chránil autonomní působnost municipií proti zásahům ministra nebo vlády. Naproti tomu byla působnost uherského správního soudu obmezena ve sporech mezi zaměstnavatelem a zemědělskou čeládkou (§ 79 zák. o uherském správním soudu, § 69 zákona čl. XLV: 1907).

c) Dle § 16 zák. o uh. správním soudu kompetence správního soudu mohla býti rozšířena i pouhým n a ř í z e n í m ministerským, vydaným na základě usnesení ministerské rady; tak mohly býti správnímu soudu přikázány sporné otázky, jež se zakládají na ministerském nařízení nebo statutech municipií a měst s regulovaným magistrátem. Tato kompetence, jakmile byla přiznána, trvala tak dlouho, dokud statut nebo min. nařízení nebylo za neplatné prohlášeno. (Sr. i § 156 o přezkoumání nařízení a statutů.)

Pokud mně známo, § 16 zůstal mrtvou literou.⁵⁾

Náš správní soud v nálezu Boh. 3261/24 a pak stále v četných dalších nálezech zaujal názor, že tím, že byl u nás zákonem ze dne 2./11. 1919, čís. 3, zrušen uherský správní soud a nahrazen naším správním soudem, na docela jiných zásadách vybudovaným, není již možno v § 12 míti na mysli jen ty případy, jež patřily do působnosti u h e r s k é h o správního soudu, nýbrž, že sluší pod § 12 zahrnouti v š e c h n y případy, v nichž n á š správní soud jest příslušným.

Srovnáme-li tedy příslušnost uherského a našeho správního soudu, pozorujeme, že § 12 platí dle praxe našeho správního soudu

⁵⁾ Znění zák. čl. XXVI. 1896 o uherském správním soudě s vysvětlivkami podává Rechtsarchiv des Burgenlandes 3. svazek, Videň 1920; výklady v 1. svazku str. 243 jsou převzaty takměř do slova z Markus: Ungarisches Verwaltungsrecht 1912. Sr. i publikaci ministerstva unifikací (zákon o nejvyšším správním soudě 1923).

a) ve všech případech, v nichž byl příslušným uherský správní soud a zároveň i náš správní soud;

b) ve všech případech, jež ne náležely sice do působnosti uherského správního soudu, ale náležejí do působnosti našeho správního soudu.

Naproti tomu § 12 neplatí v případech,

a) jež sice náležely do působnosti uh. správního soudu, ale nikoli do příslušnosti našeho soudu správního. Sem patří na př. § 79, totiž spory mezi zaměstnavateli a čeládkou. Ve sporech těch není příslušným náš správní soud vzhledem k § 105 ústav. listiny a § 3, lit. a), zákona o správ. soudu z 22./10. 1875, čís. 36/76;

b) jež nenáležely ani do působnosti uh. spr. soudu, ani našeho správního soudu (na př. dle § 3, lit. f) zák. o spr. soudu, čís. 36/76).

Vzhledem ku klausule generální našeho spr. soudu možno říci, že největší část věcí správních náleží před náš správní soud a že tedy výminka § 12 stala se fakticky pravidlem.

V následujícím proběheme jednotlivé opravné prostředky a při každém z nich uvedeme odchylky, jež se týkají věcí před správní soud náležejících.

I. **Řádné opravné prostředky:** v uherském právu nazývají se všeobecně felebvitel. Slovo to se překládá slovem odvolání, ačkoliv odvoláním se také nazývá pojem užší, totiž 1. druh řádného opravného prostředku (appellace); v dalším budeme používatí promiscue řádný opravný prostředek = odvolání.

A) Ve věcech, jež ne náležejí před správní soud, platí tyto zásady:

Jsou přípustny nejvýše 3 instance § 1 zák.; nejpozději u 3. instance končí vždy řádný pořad instancí a nelze další řádný opravný prostředek podávatí. Zákon neříká nám, které úřady in concreto jsou jako instance příslušny, a zodpovědění otázky té musíme hledati ve speciálních zákonech. Jak Dr. Mašek přehledně uvedl v podrobném článku: Působnost okresních a župních úřadů na Slovensku (Věstník min. vnitra, ročník II.), padaly v úvahu jako instance v politické správě, to jest, ve správě obstarávané municipiemi (komitáty i městy municipálními), dále obcemi (incl. města s regulovaným magistrátem) přerůzné orgány. Za naší republiky nastalo tu značné zjednodušení, jednak zrušením měst municipálních, jednak zavedením župního zřízení, a to i pro správu obecní i pro správu okresní a župní.

Co do správy okresními a župními úřady prováděné se druhá instance podstatně zjednodušila tím, že funkce podžupana, municipálního výboru a správního výboru byly sloučeny v 1. úřadě, t. j. župním, a to tak, že župan jako předseda župního úřadu vykonává sám všechnu tu působnost, pokud nebyla svěřena okresním a župním výborům dle zákona ze dne 30./6. 1921, čís. 241, nebo župním

senátům dle zákona z 9./3. 1920, čís. 158 (což se však dosud nestalo). Zjednodušení tu jde tak daleko, že tam, kde druhou instancí byl podžupan a třetí instancí správní výbor, sloučením obou funkcí byl zaveden princip dvou instancí, resp. že tam, kde prvou instancí byl podžupan nebo municipální výbor a druhou instancí správní výbor, zbyla jenom jedna instance.

Vzcházela otázka, zda snad zavedením župního zřízení nebyl vzhledem k § 1 župního zákona zaveden neobmezený instanční postup v každé věci až k ministerstvu, ale správní soud zcela správně se připojil k názoru, že župní zákon jako zákon organizační, na formálních předpisech nechtěl nic měniti a že tedy zejména i dosavadní řád instanční ponechal v platnosti, pokud ovšem nebyl zmenšen právě dle § 6 žup. zákona.⁶⁾

Řádné opravné prostředky § 1 jsou:

1. appellace (odvolání, felebbezés) § 2,
2. revise (dovolání, félvizsgálati kérelem) § 3,
3. rekurs (stížnost, félfolyamodás) § 5.

Zákon zavádí tu přesné pojmy, ale nespojuje s nesprávným označením opravného prostředku žádných právních důsledků, pro stranu škodlivých.⁷⁾

ad 1. Appellace se podává

a) proti rozhodnutí úřadu 1. instance, ovšem mimo případy, že proti výroku první instance jest

α) opravný prostředek vůbec nepřipustný (na př. proti usnesení obce dle § 12 zák. čl. XXII: 86 [domovské právo], proti usnesení odvodní komise dle § 10 branného zákona, čís. 193/20; proti rozpuštění obec. zastupitelstva županem dle § 28 slovenské obecní novely, čís. 243/22),

β) nebo nutno hledati nápravy jen u řádných soudů.

b) proti rozhodnutí druhé instance, které nesouhlasí in merito s rozhodnutím první stolice.

In merito souhlasí rozhodnutí obou instancí tehdy, je-li e n u n t i a t ne snad co do slov, ale co do věci stejný, ale každá odchylka ve věci odůvodňuje již možnost appellace. Různost důvodů rozhodovacích nepadá v úvahu, § 2 prov. nař.;

⁶⁾ Sr. k tomu i Hons: Vyčerpání instančního postupu ve smyslu § 5 odst. 2. zák. o správ. soudě na území Slovenska a Podkarpatské Rusi ve Věstníku min. vnitra, ročník IV.

⁷⁾ Prov. nař. v § 5 výslovně podotýká, že pro nesprávné označení nelze opravný prostředek odmítnouti a že náleží na úřad, aby posoudil dle obsahu podání, zda může býti podání pokládáno za takový opravný prostředek, který jest dle zákona v tom kterém případě přípustný.

V českém právu není takového rozlišování; řádný opravný prostředek sluje promiscue odvolání, stížnost, rekurs. Rozeznávání jest také zbytečné, není-li s rozeznáváním tím resp. s tím, jak ho strana označí, určitý právní účinek spojen.

Proti rozhodnutí 2. stolice, které in merito souhlasí s rozhodnutím stolice první, není další appellace zpravidla přípustna, (nýbrž jen revise).

Výminkou lze dle zákona podati appellaci k třetí stolici i proti souhlasnému in merito rozhodnutí 2. stolice, a to:

α) proti druhostupňovým usnesením municipálního výboru (komitátního i měst municipálních), pokud šlo o požitky, majetek a hospodářství obcí, měst s regulovaným magistrátem, měst municipálních, jakož i fondů v jich správě jsoucích. Výminka ta pozbyla nyní významu. Města municipální byla zrušena a v ostatních obcích platí nyní zákon ze dne 30./6. 1921, čís. 241, o dohledu k obcím na Slovensku, a finanční obecní novela ze dne 12./8. 1921, čís. 329; prov. nař. ze 27./4. 1922, čís. 143). Sr. i Poničan: Příručka administrativního práva, 1925, str. 476 sqq;

β) proti druhostupňovým usnesením správního výboru (nyní župního úřadu), pokud se týkají koncesí vodoprávních, to jest udělení jich, sporův o jich rozsah a obsah, zrušení a pod., nikoli však jiných věcí vodních.

Ve vodoprávních koncesních věcech jest dle § 157 vodního zákona (zák. čl. XXIII: 85) v 1. stolici příslušný podžupan, druhou instancí byl správní výbor, 3. instancí ministerstvo; sloučením 1. a 2. stolice ve smyslu § 6 župního zákona v jednu (prvou) instanci se počet instancí ovšem snížil na dvě, ježto k 2. instanci (ministerstvu) jest appellace vždy přípustna;

γ) proti druhostupňovým rozhodnutím, vydaným ve věcech živnostenských, obchodních a ve věcech ochranných známek.

Živnostenské a obchodní věci jsou nyní z velké části upraveny živnostenským řádem pro Slovensko a Podkarpatskou Rus ze dne 10./10. 1924, čís. 259; prvou instancí jest dle § 238 okresní úřad (služnovský úřad), v městech s regul. magistrátem městský notářský úřad. O odvoláních rozhodují župní úřady, § 239. Dle § 243 platí o odvolání, nakoľko zákon v jednotlivých případech nepředpisuje něco jiného, předpisy zák. čl. XX: 1901. Dle toho jest i proti souhlasným rozhodnutím 1. a 2. stolice možno podati odvolání, mimo jediný případ § 243, odst. 2.; jestliže totiž živnostenský úřad 1. stolice odepřel udělení koncesované živnosti vzhledem na místní poměry a úřad 2. instance (župní) odvolání v souhlasu s prvou instancí zamítl, není možné další odvolání.

Pokud by věci živnostenské nespádaly pod živnostenský řád (na př. podomní obchod, platí tu i nadále 3. instancní postup.

O ochranných vzorcích platil v Uhrách stejně jako v Rakousku císařský patent ze 7./12. 1858, čís. 237, a z 23./5. 1865, čís. 35 ř. z.; za republiky byl změněn zák. z 24./7. 1919, čís. 469. V úvahu padá § 19, dle něhož politický úřad první stolice rozhoduje o neúčinnosti zápisu a o zániku práva ke vzorku. V Boh. 1819/23 se dovozuje, že

jest přípustno statutem (stavebním) připustiti další výjimky z principu § 2, po mém soudu však jest to možno jen z á k o n e m.

Co do o b s a h u appellace jest možno se v ní domáhati (stejně jako v právu českém) u vyšší stolice nápravy jak s hlediska zákonnosti, tak i s hlediska účelnosti v odporu vzatého rozhodnutí (a contr. revise).

2. Revise (dovolání), § 3 zák. a § 3 prov. nař.,

a) může býti podána jen proti výměru druhé instance (nikdy třetí), jestliže proti němu nebyla přípustna appellace.

b) V dovolání může býti uplatňováno jen,

a) že úřad prvé stolice a zajisté i druhé stolice, tedy vůbec úřad nižší, nebo jeden z nich nebyl příslušný,

β) že rozhodnutím těchto úřadů anebo řízením, o něž se tato rozhodnutí opírala, byly porušeny zákony, zákonné nařízení vládní nebo statut, při čemž jest lhostejno, zda jde o předpis povahy procesní či materiální.⁸⁾

c) O revisi rozhoduje vždy příslušný ministr (nikdy ne jiný úřad, což mělo význam v uherském právu, kde 3. instancí byl často správní výbor) a jen tak, že může revisi zamítnouti nebo v odpor vzatý výměr zrušiti a nové řízení naříditi; revise má tedy jen funkci kassační, nikdy reformační.

Ve věcech, jež náležejí před správní soud, dle ustanovení § 12 neplatí § 1, 2 a 3; to znamená, a) platí tu jediný opravný prostředek (appellace) a ten jest obmezen instančně jen potud (a contr. § 1 a 2), pokud dosavadní zákony, t. j. v čas 1./1. 1902 platné, resp. v čas zařadení nové věci do kompetence správního soudu taková omezení připouštěly; b) revise dle § 3 nemá vůbec místa.

Ponevadž podle názoru správního soudu § 12 má nyní na mysli náš správní soud a náš správní soud jest zásadně příslušným ve všech věcech správních, jest patrné, že v těchto věcech předpisy o appellaci § 2 a revisi § 3 a obmezení na 3 instance, § 1 neplatí, a že tedy nutno v těchto věcech sáhnouti na předpisy, v jednotlivých zákonech starších stanovené.

Správní soud tvrdí v Boh. 3261/24, že starší předpisy o přípustném instančním postupu ve věcech, jež nepatřily do působnosti uh. spr. soudu, ale patří nyní do působnosti našeho správního soudu, o ž i v l y.

Po mém soudu není věc tak jednoduchá. § 12 zákona měl na mysli rozhodně jen taxative vypočítané věci, příslušející do působnosti správního soudu u h e r s k é h o; jen v těchto věcech zůstaly

---

⁸⁾ Tím liší se revise od appellace; kdežto v appellaci možno uplatňovati i otázky skutkové i právní, revise obmezuje se jen na otázku právní (revisio in jure), ne tedy na otázku vhodnosti resp. účelnosti v odpor vzatého rozhodnutí.

starší předpisy o appellaci v platnosti, v ostatních věcech (do kompetence uherského spr. soudu nenáležících) pozbyly dle § 42 zák. všechna starší ustanovení zákonů, nařízení, statutů, jež jsou s tímto zákonem v odporu, dnem 1./1. 1902 platnosti a v těchto věcech nabýly nesporně účinnosti předpisy § 1, 2 a 3.

Jestliže se nyní rozšířením kompetence správního soudu rozsah věcí do kompetence správn. soudu náležících podstatně rozšířil, tím, že do kompetence správního soudu náležejí nyní zásadně všechny věci správní, jest důsledek toho tento:

a) Ve věcech náležících do působnosti uher. správního soudu a i našeho, appellace i předpisy, které tu byly před 1./1. 1902, zůstávají v platnosti,

b) ve věcech, jež nenáležely do působnosti uherského správního soudu, ale náležejí nyní do působnosti našeho správního soudu, zůstávají předpisy § 1 až 3 zákona v platnosti, ježto starší předpisy byly výslovně v § 42 zákona zrušeny a při zavedení našeho správn. soudu nebyly výslovně obnoveny, neboť jen tak mohly zrušené předpisy oživit. Náš zákon o správn. soudu upravil výslovně jen ochranu práv před správním soudem, ale zákonů o jiných věcech, tedy ani ne o opravných prostředcích, se nedotkl, takže zákony ty zůstávají nutně v platnosti; kdyby byl chtěl náš zákon o správním soudu v zákonech těch zavést změnu, byl by to byl musil výslovně říci.

Oživení zrušených předpisů jest novým právem, které musí býti výslovně stanoveno.

Dle mého názoru zůstaly tedy předpisy § 1 až 3 ve velmi četných věcech i nadále právem.⁹⁾ (Dokonč.)

---

⁹⁾ Že ovšem revise o těchto věcech jest nevhodná, poněvadž touž revisi in jure provádí náš spr. soud, jest jasno, ale to jest jen důvodem k nové úpravě opravných prostředků.